

хванжли да ся молятъ и между друго говорили: „Господи, да не погубишь всичкы ны за беззаконіе-то на тоя чловѣкъ, и не постави намъ за грѣхъ смѣръ-тѣ му: ный испѣняваме волѣкъ-тѣ Ти.“ Ти взяли Іонѣ и хвърлили го въ море-то. Буря-та ся утишила въ сѣщѣ-тѣ минутѣ.

Всичкы, что ся намирали на кораба, ся испѣнили съ най живѣ вѣрѣ въ Бога и съ благоговѣніе. Тѣ припнесли жертвѣ Всевышнему Богу и общали ся да испѣнявать заповѣди-тѣ Му.

ГЛАВА LXXXIII.

ІОНА ВЪ ЧРЕВО-ТО НА КЫТА.

Въ сѣщѣ-тѣ минутѣ, кога хвърлили Іонѣ въ море-то, Господь заповѣдалъ на еднѣ голѣмѣ рыбѣ да го погълне; но и въ самѣ-тѣ утробѣ кытовѣ Богъ запазилъ живота му: Іона прѣсѣдѣлъ безвредно три дни и три ноци въ чрево-то на рыбѣ-тѣ.

Това событіе съ Пророка Іонѣ е было прообразъ на тридневно-то прѣбываніе въ гроба и на воскресеніе-то на Господа Іисуса Христа. Сама-та молитва, коѣто св. Іона произнесълъ въ чрево-то кытово, содржава въ себе много нѣчто пророческо.

Богъ чулъ молитвѣ-тѣ на Іона и заповѣдалъ на кыта да го изхвърли на брѣга.

Богъ пакъ повелѣлъ на Іонѣ да иде въ Ниневіѣ и тамъ да проповѣда на народа покаяніе. Той търгнѣлъ незабавно въ пѣть. Ниневія была столица на Ассирійско-то царство и толкось голѣмѣ градъ, что то Іона цѣль день вѣрѣлъ отъ единыя край до другыя и выкалъ беспрѣстанно: „Още три дни, и Ниневія ще погыне!“ Жители-тѣ Ниневійскы уплашени отъ тыя угрозы, покаяли ся: заповѣдали постъ, облѣкли ся во вретѣща, посыпали си главы-тѣ съ пепель и всичкы, отъ царя до найпослѣднія